

INFORMAATIOVERKOSTOJEN KILTA
ATHENEN KILTALEHTI

**ENTÄ JOS T-TALON OVET EIVÄT AUKEAISIKAAN...
...JA OLISIT SISÄLLÄ?**

Boris

Paskaa tositiveeetä

Pikku-perkeet

Singapore

**Surrogaattikurpitsat
ja pesis**

Varaslähtö

Kukkarasti

ILMIÖITÄ JA FORMAATTEJA

Big Brother on tehnyt itsestään helpon maalin. Se tarjoaa jokaiselle jotain halveksittavaa: isoäiti voi paheksua ylenmääräistä alkoholinikäyttöä, isä kiroilua, äiti sukupuoli-siveettömyyttä, hippi tuotesijoittelua, opettaja sisällöttömyyttä, psykologi ihmisten altistamista hallitsemattomalle julkisuudelle ja Punavuoren hipsteri sitä, kuinka koko formaatti on ollut passé siitä lähtien, kun ensimmäinen voittaja julkistettiin Hollannissa 1999. Vaikkei löytäisi ohjelmasta mitään moralisoitavaa, voi aina avautua siitä kuinka turha se on. Ja sitä hän se onkin. Yhtä turha kuin huippu-urheilu, pop ja porno olivat aikoinaan ja ovat joidenkin mielestä edelleen. Turhat asiat kuitenkin muuttavat maailmaa. Big Brother vangitsee kuvatuojien ääreen lähes kaksi kertaa enemmän katsojia verrattuna Subin toiseksi suosituimpaan ohjelmaan. Se saa käsittämättömän määrän media-tilaa päivästä toiseen ja on jatkuvasti kahvipöytäkeskusteluiden aiheena. Ohjelmaa voi pitää moraalittomana, huonona viihteenä tai turhakkeena, mutta sitä ei kannata erehtyä luulemaan merkityksettömäksi. Merkityksetön ilmiö ei päädy Kukan teemaksi.

Big Brother toistaa formaattiaan melko orjallisesti viikosta ja vuodesta toiseen: kilpaillaan vähän, nimetään ihmisiä häätöäänestykseen, odotetaan tulokset, potkitaan joku pelloille, otetaan välillä uusia tyyppisiä taloon. Välillä järjestetään bileitä, otetaan

kunnolla, todistetaan ylilyöntejä ja jännätään sitä, kuka panee ja ketä. Jokainen arvaa seuraavan vertauksen. Kyllä, Athene näyttää toimivan samalla tavalla: Höpöhöpösitsit, Marathoniit, Infoähkyt ja waput seuraavat toisiaan. Erona on se, ettei killan tarvitse välittää katsojaluvuista ja sopimuksista, yhteisö saa tehdä sitä, mikä tuntuu oikealta. Tätä oikeutta on käytettävä: kiltatoiminta ei saa olla suojattu formaattimötikkä, jonka on pysyttävä totaalisen muuttumat-

tomana "koska näin on ennenkin tehty", tai jota on muutettava muuttamisen itseisarvon takia. Jäsenten on itse määriteltävä, millaisen killan osasina he haluavat olla. Lopulta, kuten Big Brotherissakin, ihmiset tekevät jokaisesta tuotantokaudesta uskomattoman hyvää viihdettä. ■

Johannes N.

ISOVELI KIITTÄÄ

2009 Informaatioverkostojen kilta Athenen kiltalehti

www.athene.fi/kukka

Päätoimittaja: Johannes Nyman

Taitto & grafiikka: Otso Hannula

Toimittajat: Otso Hannula, Antti Heikkonen, Inkeri Niinimäki, Asta Länsimies, Olli Saksa, Svante Suominen

Valokuvat: Antti Heikkonen, Esko Kurvinen (kansi), Svante Suominen, Nate Bolt, DC John, Andrew Ratto

Takakansi: Suvi Numminen

KUKKA 3/2009 **Painos:** 100kpl

UTELIAAT PIKKU-PERKELEET

TEKSTI: INKERI NIINIMÄKI

Herättikö otsikko utelaisuutesi? Catch ya! Usein sanotaan, että nykymedia pyörii vain seksin ympärillä, mutta todellinen salainen paheemme ei löydy makuuhuoneesta vaan Facebookista ja Big Brotherista. Olemme kaikki, kuulemma Athene-laiset erityisesti, samanlaisia utelaita pikku-perkeleitä. Jokainen varmaan myöntää, että keltainen lehdistö ja BB ovat viihteen alhaisin muoto ja niiden kuluttaminen hiukkasen hävettävää, mutta silti niitä tulee "välillä vilkaistua". Ja niinhän tekevät kaikki muutkin, ainakin katsojaluvuista ja tiettyjen lehtien menekistä päätellen. Allekirjoittanut tosin ehti jo hetken kuvitella olevansa harvinaisen epäutelias ihminen, kun ei Big Brother napannut sitten yhtään, mutta nyttemmin onkin selvinnyt, että ehkä BB ei kiinnostanut, koska siinä paljastukset olivat liian laimeita! Fanitan nimittäin täysillä Totuuden hetkeä, paljon likaisempaa sarjaa, jossa ihmiset paljastavat noloimmat, synkimät ja henkilökohtaisimmat salaisuutensa läheistensä ja koko kansan edessä rahasta – loistavaa viihdettä! Toisaalta, mitäpä muuta Salkkareiden ja Täydellisten naisten katsominen on kuin halua tietää fiktionaalisten henkilöiden salaisuudet.

Mutta miten meistä tuli tällaisia? Onko tämäkin median ja kasvatuksen syytä? Itse asiassa tirkistely alkoi jo lapsena, kun piilouduttiin puiston pensaaseen ja "vaklattiin" ohikulkevia ihmisiä. Viimeistään ala-asteikäisenä opittiin myös juoruamisen pyhä taito: "Jenni kertoi, että oli kuullut Jonin sanovan Petelle, että se on ihastunut Tiinaan!". Ja kuinka jännittäviä muiden ihmisten asiat jo silloin ovatkaan! Utelaisuutemme on saanut kasvaa hyvin otollisessa maaperässä, kun koko ajan tekniikka on tuonut meille parempia ja parempia vakoiluvälineitä: ensin saatiin Internet, ja kun Google tuli (kyllä, oli aika ennen sitä) päästiin jo aivan uusiin vakoilusfääreihin! Eräs ystäväni kehitti googlauksesta melkeinpä taiteen lajin, kun nerokkailla hakusanavaliinnoilla ja pienellä surffauksella pystyi selvittämään ihastuksestaan melkeinpä kaiken, harrastuksista lempiruokaan. Itse asiassa Google taitaa olla vieläkin yksi päävälineistä nettivakoilussa, mutta niitä on tullut kohisemalla lisää, esimerkiksi irkki eli galsu, joka onneksi kuitenkin on vaihtunut FB:hen, sillä siellä ikävästi ei voinut etsiä suoraan ihmisten nimillä, vaan piti tietää nicki. Uusin tulokas taitaa olla Twitter, joka mahdollistaa myös täysin tuntemattomien ja julk-

kisten vakoilun – vaikka ei se taida olla Suomeen vielä kunnolla rantautunut.

Mutta kuten kaikkiin harrastuksiin, myös utelaisuuden tyydyttämiseen liittyy välillä takaiskuja: Kämpitset solukämpässä ovatkin hiljaisia fyysikoita, joissa ei yksinkertaisesti ole mitään vakoiltavaa, ja Otaniemen Stalkkaajat paljastuvat kerrostalokyt-täjien sijasta geokätkentä yhdistykseksi. Ja tietysti, jokuhan voi vaikka loukkaantua. Mutta huoli pois, nenän työntämistä toisten asioihin ei silti tarvitse koskaan lopettaa! Tulevaisuudessa kun joudumme eroamaan killasta, joka on ehkä parhaimpia stalkkauspiirejä mitä kuvitella saattaa, voimme silti jatkaa harrastustamme työpaikoillamme sekä ärsyttävänä täteinä/setinä, jotka kysyvät teinikäsiltä sukulaisiltaan "Nooo, onkos sitä poika/tyttöystävää jo löytynyt?". Ja vielä vanhainkodissakin varmasti innostumme kun kuulemme kuinka Jenni kertoi, että oli kuullut Jonin sanovan Petelle, että se on ihastunut Tiinaan. Minä ainakin.

(Jos haluat tietää kehen kirjoittaja on ihastunut, voit selvittää sen hänen Facebook-profiilistaan.) ■

Boris - Asukkaan faktat

Ikä: 125 vuotta

Syntymäaika: 1.1.1884

Horoskooppimerkki: Kurpitsa

Kotikaupunki: Jyväskylä

Ammatti: Teurastaja, siittäjä

Koulutus: TkT, KTT, FT

Siviilisääty: Moniavioinen

Perheenjäsenet:

Faija (Ari "Maantiesusi" Heinonen)

Harrastukset: Ylilyönnit, tappeleminen, dokailu, paneminen

Lemmikkieläimet: Karhu, siperiantiiikeri, valkohai

Tupakoitko: Parhailaan

Pituus: 35 cm

Paino: 230 kg

Motto: Panen sun horoo.

Jyväskylän getoissa alkunsa saanut Boris kertoo olevansa vitun iso äijä. Boris pitää elämänsä suurimpana saavutuksena kolmen tohtoritukin-

non suorittamista darrassa.

Boris kuvailee itseään älykkääksi, komeaksi ja lihaksikkaaksi hurmuriksi - moni tyttö onkin päässyt toteamaan Boriksen viehätysvoiman moneen otteeseen. Boris on ajatellut laajentaa toimintaansa ulkomaille, kun kotimaan tarjonta ei kykene vastaamaan huimaan kysyntään. ■

SURROGAATTIKURPITSAT JA PESIS

TEKSTI: ANTTI HEIKKONEN
VALOKUVA: DC JOHN

BB:ssä pelaaja astuu valkoisen ympyrän keskelle, kollektiivinsa eteen, hänelle syötetään impulssi, johon reagoidaan lyönnillä, katsojat hurraavat tai kauhistelevat, ja joissakin tapauksissa tuomari viheltää laittomuuksista. Sellainen on kansallispelimme.

Tärkein elementti BB:ssä on juuri tuo paheksuttava sisältö, ylilyönnit. Ne eivät ole laittomia, tai rangaistavia – tai sitten ne ovat, joku huomaa ja siitä rangaistaan. Simples, sano mangusti. Sama pätee arkeen; BB paljastaa tiikerin juovat. Aktien (muunlaistenkin) tuominen televisioon on loppujen lopuksi yhdentekevää. Marathoonarit ainakin tietävät, että ylilyönnit ovat elämän suola. Pitää oikeastaan sääliä, että BB kilpailijoiden lyöntialue on kovin rajattu. Ei ole heillä kurpitsoja ja satsumia, välttämättä, tosin viina kannetaan kotiin, eikä tarvitse lähteä (Omena) hotellista kadun toiselle puolelle Alkoon.

Hieman kulmakarvoja nostaa, että HS:n mukaan BB käyttää samoja metodeja vankien painostamiseen kuin CIA: vähän ruokaa ja paljon viinaa (toim. huom. samalle periaatteelle perustuvat myös sitsit). Kyseessä on kuitenkin oikea, joskin dramatisoitu, elämä, ja BB:tä tulee arvioiden

erilaisilla metriikoilla kun tavallista viihdetuubaa. Jos ylilyönneistä tulee jatkuva prosessi, menee ns. överiksi, käytös epäurheilijamaiseksi, ei kyllään ole kivaa. Oleellista on oikeus omaan harkintaan ja näin myös tuotantoyhtiön huiputus pitää viheltää. On osoitettu, että kilpailijat ovat lähes poikkeuksetta pienituloisia, eivätkä kovin korkeasti koulutettuja, jos sen diplomaattisesti laittaa. Hujataanko osallistujia, surullisia pölvästejä? Ei. Tällaista eettistä imperatiivia lopettamiseen ei ole. Heidän vaihtoehtokustannuksensa, vähäinen palkka, sallivat osallistumisen viikkoja kestävään kilpailuun. Vähäinen palkka selittää myös vastavuoroisesti vähäistä koulutusta. He eivät ehkä tunne kärsivänsä stigmoista, kuten me ylimieliset sohva-perunat. BB-ihmiset haluavat parantaa elämänlaatuaan tekemällä jotain merkittävää. Parasta aikaahan on muiden kanssa jaettu aika ja jaetut lyönnit, eli BB! Voittamisen mahdollisuus on soosia, BB-Bonus. Kyseessä ei ole kilpailu, vaan elämys, mutta myös jännä koe.

Mutta mutta kuka haluaa katsoa muiden ylilyönnejä kun voisi itse elää omaa elämäänsä, eikä tätä surrogaattielämää. Johtopäätös on, että surullisia ovat ne jotka katsovat BB:tä. Itse kilpailijoilla on vain hauskaa tai

ei hauskaa, mutta ainakin aitoa. Toisaalta BB:n seuraaminen on itsessään sosiaalinen tapahtuma, keskustelu. Koska kyse ei ole BB:n ja katsojan suhteesta vaan BB:n ja katsojien välisistä suhteista, eivät katsojatkaan ole tyhmiä. Pelkistetty yhteisösimulaatio on kokeena sekä puhutteleva ja viisaitava...

...tai oli. BB:stä ollaan jo vetämässä töpseleitä eri maissa. Perusteita ohjelman hylkäämistä ehdottanut arkkiaatri ja muut närkästyneet uikutajat ovat kuin ovatkin oikeassa. Pois koko roska, ja ulos auringonpaisteseen ja vaikka Aalto Alvariin uimaan. Joko pelataan pesäpalloa? ■

PASKAA TOSITEEVEETÄ

TEKSTI: ASTA LÄNSIMIES

KUVA: OTSO HANNULA (ALKUPERÄINEN KUVA NATE BOLT)

Ei hyvää päivää oikeesti. Taas kun avaa telkkarin, sieltä tulee joku Big Brother. Tyhmiä, rumia ja mielenterveysongelmaisia ihmisiä elää kuukausitolkulla ärsyttävän värikkäästi sisustetussa talossa. Välillä niiden pitää suorittaa ällöttäviä tehtäviä ja muulloin laiskotella tai ryyppätä. Siinä sitten muka nähdään se ihmisen todellinen luonne. Eihän siinä mitään, jos ihmiset ovat niin typeriä, että katsovat ohjelman joka ikinen ilta ja vielä syytävät rahansa häätöäänestystekstareihin, euro per plussa tai miinus jollekin Jani-Petterille.

Mihin tämä maailma on menossa? Ohjelman viihdearvohan perustuu vain siihen, että typerät ihmiset laitetaan leikkimään typeriä leikkejä. Joka toinen ilta asukkaat juotetaan känniin, jotta he provosoituisivat tekemään kaikenlaisia epäsoveliaita asioita koko kansan edessä. Muutaman viikon tai kuukauden kuluessa myös seksinpuute ajaa ihmiset onanoimaan tai jopa harrastamaan vaakamamboa kameroista piittaamatta. Sitten kun strateginen paikka vilahtaa, pelätään että ohjelma joudutaan lopettamaan ja "hauskuus" loppuu kuin seinään. Siispä irtisanotaan varmuuden vuoksi joku vastuuhenkilö. Tuotantotiimi on tainnut päästä unohtamaan, että seksin

näyttäminen yöllä on täysin laillista. Tyhmempiäkin katsoja tajuaa, että sviitin ja kondomien tarjoaminen asukkaille ei tarkoita sitä, että asukkaiden oloa haluttaisiin helpottaa, vaan yksinkertaisesti tavoitellaan lisää katsojia ja mainostuloja. Ettekö nyt voi tunnustaa, että seksi tietää rahaa ja rahaa te vaan haluatte.

Mutta eihän suurin osa tyypeistä kehtaa siellä mitään kovin järjestyttävää tehdä, muuta kuin hengata alasti kylpypaljussa ja tunkea kielensä asuintoverin kurkkuun, hirveessä tuubassa tietysti. Suurempaa viihdearvoa tarjoaisi kameroiden asentaminen esim. Maarintalolle. Kaikki luulevat, että ne ovat vain turvakameroita, joihin kukaan ei kuitenkaan seuraa. Parin kuukauden kuvaamisen jälkeen OUBS leikkaisi materiaalista tv-sarjan. Voiko mikään olla jännempää kuin saada hikiset nörtit kiinni pornosivujen selaamisesta, tai nähdä ryhmätyötilasta toisensa löytäneen pariskunnan "taukojumppa", vieläpä ilman mitään näkymää estäviä lakanoita. Rohkenen epäillä, että ohjelmaa kuvataan jo nyt. Voihan karkkiautomaatista nykyisin ostaa kondomeja. Miksi muuten opiskelijoita rohkaistaisiin seksin harrastamiseen Maarilla? Suosio olisi taattu, sen on OLOhuoneen tapahtumia taltioiva

webcam osoittanut. Puolet kiltalaisista stalkkaa OLOcamia, vaikka näkyvissä olisi vain geneerisiä info-laisia irkkaamassa tai koodaamassa. Varmasti myös ihan tavallinen ryhmätyönteko Maarilla olisi kiinnostavaa seurattavaa. Se olisi sitä oikeaa realityä! Vielä olutta ja kossua limsa-automaattiin, niin kansa saisi nauttia kunnan Maari-ylilyönneistä!

Miksei suurin osa tv:n reality-sarjoista ole oikeasti totta? BB on nykyisellään väkinäistä teeskentelyä ja mainostulojen perässä juokseminen määrää sisältöä liikaa. Asukkaat eivät selvinpäin uskalla tehdä mitään, koska tietävät kameroiden kuvaavan kaikki kännimokat ja salaiset paheet. Toisaalta heitä provosoidaan erilaisilla bileillä, tehtävillä ja selibaatilla käyttäytymään tavalla, joka ei ole heille ominaista. Parin päivän Maarilla istuminen taas tuo ihmisestä oikeasti kiinnostavia, todellisia puolia esille. Mikään ei ole niin hauskaa kuin katsoa ihmisiä, jotka samalla hajoavat koulutehtäviinsä ja menevät liian pitkälle kavereidensa kanssa heitettävän härskin läpän kanssa. Ja kun vielä luulee, ettei kukaan näe, uskaltaa uskaltaa. Jopa Maarilla.

SINGAPORE – THE FINE BIG BROTHER CITY

TEKSTI JA KUVAT: SVANTE SUOMINEN

Metroasemilla tupakoinnista saa pulittaa \$1000. Samalla summalla pääsee, mikäli erehtyy tsgäilemään Singapore-joen rantabulevardien alikulkutunneleissa. Metroissa ja asemilla syöminen ja juominen on hiukkasen halvempaa. Erehdys kustantaa vain vaivaiset 500 taalaa. Durianhedelmien metrokyyditsemisestä ei ole määritelty tarkkaa penalty-summaa, mutta suuret henkselit viestivät toiminpiteen sopimattomuudesta. Tottahan toki myös räkeminen ja roskaaminen ovat tiukasti pannassa.

“Mita hitto¹ tääl nyt sit oikeen saa niinku tehdä”, muistan HeSEläisen vaihtarikaverin tokaisseen vaihto-opiskelijajakson ensimmäisinä päivinä. Sääntöjä on siis säädetty, mutta pelottavin asia kurinpidossa on se, ettei missään näy valvontahenkilökuntaa. Lukukauden aikana olemme törmänneet poliisisetään vain kerran. Oli itsenäisyyspäivä ja väkijoukkomme alkoi olla hyvissä maisteissa. Tiedustelimme kohteliaasti virkavallan edustajalta, oliko ulkosalla sopivaa juopotella. “Toki, but no littering”, kuului yllättävä vastaus. Tämä on siis AI-NOA kerta!

Miten tämä kuumottava järjestelmä sitten pyörii? Vastaus: nauhurit ja suolaukset. Kuten Lauri² jo vuosi sitten pani merkille, 24/7-kamerat seuraavat saaren jokaista kolkkaa. Jopa kieltokylttien valvomiselle on käytössä omat metavalvontajärjestelmät.

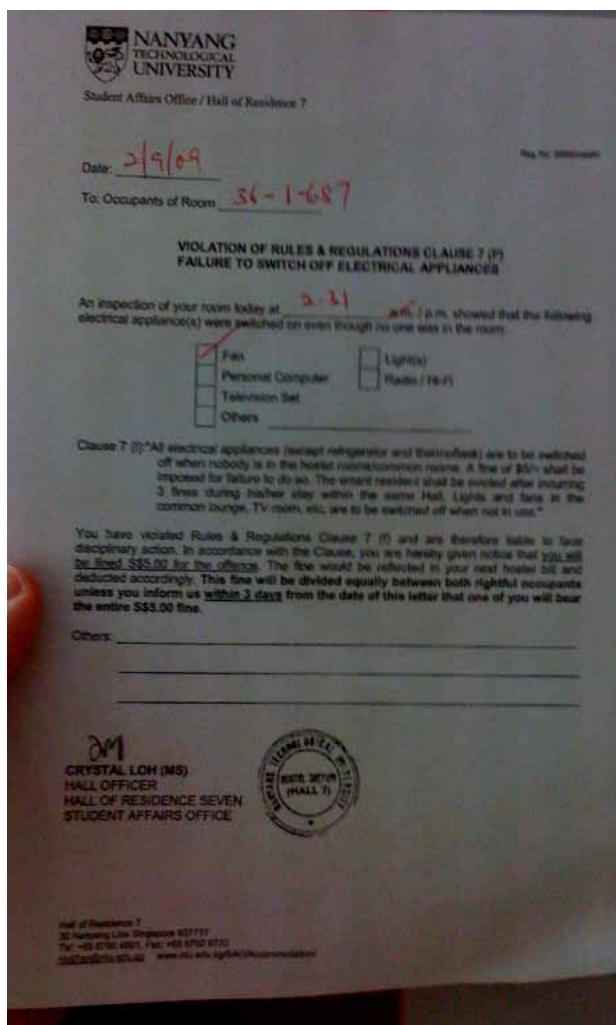
Toisena — vielä kameroita kyseenalaisempana — isoveljeyskeinona toimii siis suolaus. Yliopistojen asuntoloissa on toki omat sääntönsä. Tässä herkkulisin ote sääntökirjasta:

* Vastakkaisen sukupuolen edustajan vieraillessa (sallittu ennen klo 22) ovi pidettava auki

Tornihuhujen mukaan joissain asuntoloissa on käytössä social points -järjestelmä. Opiskelijoiden pitää lukukauden aikana kerätä tarpeeksi monta sosiaalipistettä saadakseen asua asuntolassa. Pisteitä saa toisten asukkaiden ilmiantamisesta kurinpitohenkilöstölle. Nerokasta! Ehdotan samaa järjestelmää jämerantaipaleille ja servinmajankujille.

“Pikkuveli”

Svante (.fi/singapore)■

Kyseinen tiketti ei ole suolausjärjestelmän tuotosta

¹ Voimasana vaihdettu

² <http://sjungaborg.blogspot.com/2008/08/free-flow.html>

VARASLÄHTÖ!

TEKSTI: ^BARBIE_GIRL_95^
KUVA: ANDREW RATTO

Sitä odotettiin pitkään. Osa isoista teki perusteellista taustatyötä stalkkaamalla phukseja facebookista ja ilmottautumistekstareista kisattiin viimeiseen asti. Me avattiin saldo ensimmäisenä (kiitos Anna), mutta kakkosryhmä voitti määrässä. Vihdoin tuli aika kaivaa tupsulakit kaappien syövereistä ja lähteä ottamaan phukseja vastaan. Ilta osoittautui odottamisen arvoiseksi.

15:43 Pari kiloa pilkottuja porkkanoita ja kurkkuja. Yksi missattu bussi.

16:10 Ryhmän isot koossa. Otsatukka on jo nyt lytyssä lakin alla.

16:21 Alkossa. Myyjä neuvoo asiantuntevasti miten saa mahdollisimman paljon skumppaa mahdollisimman halvalla.

16:48 Valmiina ottamaan phuksit vastaan. Kutkuttelee.

16:52 Ensimmäinen phuksi saapuu!

17:01 Matka kohti ruttista alkaa. Puheensorina kuulostaa lupaavalta.

17:04 Se, jonka piti tietää missä mennään, luuli olevansa Annankadulla. Onneksi phuksit osaa..

17:12 Skumpat on muovimukeissa ja seremonia alkaa puheella. Naisista sanotaan 17-vuotiaana....jatko tuli tyylikkäästi improvisoiden.

17:16 Kaikki esittelee itsensä ja Lauri keksii sujuvasti tyhmiä kysymyksiä. Aiheesta eksytään intijuttuihin ja presidenttiin. Täytetään janoisten mukit uudestaan. Jesse mussuttaa hampparia. Se on iso. Mies herää vähän matkan päässä puun alta ja tulee kyselemään kaljaa. Joo sori, me

juodaan vaan skumppaa.

18:25 Nyt kun tiedetään mm. kaikkien parkkisakkosaldot, voidaan lähteä Kamppiin päin. Piilotan lakin laukkuun kun karkaan Inkerin kanssa vessaan.

18:34 Osa ryhmästä häviää, ja bussi tekee lähtöään. Oho.

18:36 Bussikuski tykkää. Piti jo lähteä, mutta viimeinen ryhmä puskee hitaasti sisään. Kaikki koossa! Pälyilen ympärilleni ja tsekkailen muiden ryhmien phukseja.

~19:00 Amfilla. Oula näyttää tosi pätevältä se iso keppi kädessä.

19:09 Killan puheenjohtaja saapuu ja näyttää olevan yhtä pihalla ku kaikki phuksit yhteensä.

19:13 Phuksit on kesän aikana matkustellu ja käyny keikoilla ahkerasti. Jesse on lihonu ahkerammin.

19:27 Maassa on 31 jalkaa, 18 kättä ja 8 päätä. Lakki saa söpön ruohotahrin.

19:33 Pissahätä. Taas.

19:40 Seistään hiljaa aakkosjärjestyksessä. Ihan ku ala-asteella!

20:00 Saavutaan gorsuun. Phuksit hakee varovasti ruokaa ja juomaa. Mäki haluan. Nälkä.

20:03 Puheensorina on niin kova ettei meinaa kuulla mitään. Hyvä.

20:jotain Alotetaan esittelyt. Phuksit pyörrähtelevät sujuvasti, jotta kaikki voivat tsekata p....eiku siis että myös takana seisovat näkevät kasvat. Tänä vuonna huudellaan pikkusiskojen sijaan kissojen perään. Kesän aikana moni vanhempi kiltalainen on aloittanut uusia harrastuksia pos-

timerkeistä kouluratsastukseen. Presidenttikin saapuu. Ja sitten viimeinen pari, eiku ei vielä. Aina jostain puskee uusi. Noniin, nyt ujut tytöt pääsevät saunaan.

22:45 Tyttöjen sauna on ohi. Selviää, että Jaakkoja olikin vain yksi. Phuksi opettaa, miten bisse tulee tölkkistä nopeammin.

23:jotain Ensimmäinen phuksi tanssilattialla! Jes!

00:00 Valot pois.

00:02 Valot päälle. Phuksit näyttää hämmentyneiltä. Hihi.

00:jotain Ensimmäinen phuksi pöydällä tanssimassa! Megajes!

Jossain:Vaiheessa Jatkoille! BY kutsuu. Phuksi pitää huolta isosta, joka täryytti päänsä lattiaan. Tärähdyksestä johtuen muut muistikuvat tästä vaiheesta ovat vähän hakusessa.

Joskusviidenmaissa Jatketaan bilishuoneelle, jäljellä mahtavat viisi phuksia. Allekirjoittanut lähtee nukkumaan. Hyvää yötä. ■

KUKKARASTI

TEKSTI: OTSO HANNULA
KUVAT: ANTTI HEIKKONEN

Informaatioverkostojen

vuosikurssi on kuin rasia suklaata: ei koskaan tiedä mitä saa. Oikeastaan sisältö tiedetään aina etukäteen hyväksi, mutta väri, muoto, maku ja laatu ovat aina arvoitus. Koska uuden erän laatu oli tarkastettava, Kukka tarttui tehtävään: Tavanmukaisesti fuksien ominaisuuksia on testattu lähinnä koordinaation ja alkoholisietokyvyn saralla (ja niissäkin usein epäedullisessa järjestyksessä), joten Kukan valistuksellinen tehtävä oli koetella fuksien jalompia, mutta hyvin periaatteenomaisia ominaisuuksia: stormaamista, lauseenmuodostusta ja improvisaatioteatteria.

Kolmen toimittajamme ryhmä asetautui Havis Amandan viereen ja aloitti valmistelut. Minuuteissa suihkulähteen vastakkaiset puolet oli vuorattu kymmenillä lapuilla, jokainen pullollaan kiltarelevantteja merkityksiä. Aurinko alkoi laskea ja turisteja hätyytelyämme ensimmäiset koke-

laat saapuivat lähes pelkkää vettä nau-tiskelleina, olimmehan ensimmäinen rasti.

Fuksien ensimmäinen tehtävä oli jakautua kahteen ryhmään ja erota toisistaan muodostamaan lauseita. Kummallakin puolella oli identtiset laput, joista piti muodostaa mahdollisimman viihdyttäviä ja kenties mahdollisia otsikoita tuleviin Kukkiin. Aika oli kortilla ja tehtävästä suoriutuminen annetussa kolmessa minuutissa vaati saumantonta ryhmätyötä ja kitkatonta lauseenmuodostusta. Syntyneet lauseet laskettiin ja arvosteltiin äärimmäisen tieteellisin menetelmin, ja ryhmien käskettiin valita omista lauseistaan yhdet.

Ansa on asetettu

Toinen haaste oli esittää otsikolla varustetun artikkelin sisältö improvisaation keinoin samalla kun vastakkaienen ryhmä yrittää mahdollisimman nopeasti arvata sanatarkan otsikon. Molemmat yritykset pisteytettiin ja lisättiin otsikopisteisiin samalla, kun fukseille annettiin tilaisuus ansaita lisäpisteitä lupautumalla kirjoittajiksi. (Köh köh, jos tunnet omatunnossasi piston,

Illan antia

ensi numeroon ehtii vielä hyvin...) Jätimme rastin palkinnon, taskukokoisen vehnävii-naksen voittaneen puolikkaan haltuun ja toivotimme hyvät matkat.

Ryhmä kerrallaan ilta sujui mukavasti ja kääntyi yöstä kohden. Legendarisia otsikoita luotiin, pahamaineisia professoreita paljastettiin, sekä tietenkin perustettiin lukuisia #___sessioita. Ainakin rastin pitäjillä oli toltuttoman hauskaa ja toivotavasti fuksit saivat kunnon lähetyksen loppuille rasteille.

Tämän jutun loppuksi on tunnustettava, että fuksihin yritettiin iskostaa kiltalehden tekemiseen liittyvät kolme perustotutta: juttuideat ovat kokoajan esillä, mutta silti kiven alla, koska et tiedä mihin sioutout, ja että teit kuinka paljon töitä tahansa, yleisö huutelee silti arvauksia. ■

"Kyllä se on lause, eilen oli Hesarissa tällanen otsikko!"

Tulevia ikimuistoisia Kukan otsikoita

Kossusessio löytyi
 Kukka turmelee seksin*
 Hercules tuli Xena sai*
 Teekkarilauuopisto
 Verkostoseksi sujuu!
 TIK yllätti, ehkä
 Aalto yllätti seksi-innovaatiolla
 Hakula pieksi fuksin salaa: halusi paskaa seksiä*
 *: esitettiin illan aikana

"TIK yllätti, ehkä" Kuvassa Tietokilta.

Olen, siis esitän

Ihmisiä repii ristiriitainen pelko.

Se kiteytyy parhaiten päiväkirjaansa neuroottisesti varjelevassa pikkusiskossa. Tytön suurin pelko on, että joku lukee salaiset, hauraat ajatukset. Joku näkee sanat, ei pidä niitä omana tietonaan, riepottelee julkisesti sellaista, mikä on ehdottoman yksityistä. Pelon toisesta puolesta puhutaan harvemmin: Mitä jos ketään ei kiinnostakaan? Teinitytöt eivät osaa edes ajatella tällaista kaameaa mahdollisuutta. Pelkkä ajatuskin siitä lyö uskoa omaan uniikkiuteen kohtuuttoman kovaa ja kivuliaasti.

Nämä pelot eivät kuulu pikkusiskoille yksinoikeudella. Muistat varmasti, millaista piilosen leikkiminen on: Olisi häpeällistä tulla löydettyksi ensimmäisenä. Mutta vielä enemmän pelkää keksineesi niin hyvän piilon, etteivät toiset löydä, vaan väsyvät etsimään ja aloittavat uuden leikin - ilman sinua.

Elämä on kuurupiiloo. Se, joka ei uskalla mennä piiloon, häviää varmasti. Tätä Big Brother -talon torvelot eivät ymmärrä. Bentham kehitti Panopticonin

Elämäni on elämästäni kertomista. Luon itseni joka päivä uudelleen Facebookissa, ruokalassa, luentosalissa. Katsokaa miten hauskoja linkkejä minä jakelen, olen siis huumorintajuinen! Näitkö, miten viisaita tägäyksiä tein Delicioussiin, olen siis sivistyvä! Katsokaa mun kenkiä, olen tyylikäs! Kun laskette Julkisuuteni yhteen, näette miten Erityisen olen.

Häpeätkö sitä, että olen Julkinen eläin. En. Kartesiolainen "ajattelen, siis olen" on historiaa. Modernin sykkeessä on kerrottava että on, jotta on.

Epäilenkö yrittäväni olla joku muu? En. Sinulle olen juuri sellainen kuin esitän. Sinä olet minulle juuri sellainen kuin esität.

Tämä ei ole ongelmatonta: yhteiskunta on kuin koululuokka. Aiemmin tämä tarkoitti sitä, että Lissua kiusataan, Petteri niistää paitaan ja suurin osa lapsista istuu hiljaa, miettii seuraavan välitunnin kuurupiiloo eikä ymmärrä opetusta.

HE TAHTOAVAT TULLA NÄHDYIKSI, KUTEN KAIKKI MUUTKIN HÄVIÄJÄT. RANGAISTUSTA EI TARVITA. HE OVAT ITSE OMA RANGAISTUKSENSA.

vankilaksi, ei viihdekeskukseksi. Nyt nämä urvat anovat pääsyä telkien taakse. Heidän rikoksensa on banaali. He tahtovat tulla nähdyiksi, kuten kaikki muutkin häviäjät. Rangaistusta ei tarvita. He ovat itse oma rangaistuksensa.

"Kukaan ei ajattele sinua. Kaikki ajattelevat vain itseään.", Olivia Joules ohjeisti vuosia sitten. Liimasin sitaatin muistikirjani etusivulle. Aluksi sanat sattuiivat. Painoin mieleeni, että jopa minä olen pohjattoman mielenkiintoinen vain omasta mielestäni. Kipu teki hyvää. Vähitellen oivalsin, että jollei kukaan ajattele minua, olen näkymättömyydessäni vapaa mihin tahansa. Tajusin voivani valita karvaan tuloksettoman huomionkipeyden ja humalluttavan villin vapauden välillä. Valintani on niin ilmeinen, etten tuhlaa sanoja sen kertaamiseen.

Valvova isoveli on pikkusiskojen ja muiden keskenkasvuisten absurdin narsistinen kuvitelma. Totuus on, ettei tämän maailman isoveliä kiinnosta. Heillä on omat elämät elettyinä. Elä sinä omasi. Päiväkirjan piilottaminen on turhaa. Kaikki tietävät jo salaisuutesi, sen kaikkien synkimmän: suurta salaisuutta ei ole.

Tilanne on muuttunut. Miten opettaja opettaa luokahuoneessa, jossa kaikki huutavat omaa nimeään ja viittaavat?

BB:ssä ovat luokan huomionkipeimmät. Ne, jotka kiipeilevät pulpetilla ja opettajan niskassa tai makaavat lattialla oven edessä. Heille uskartesiolainen käänne muodostuu oravanpyöräksi: jokaisen teon on oltava spektaakkeli: "et ole olemassa ellet köyri itseäsi iltapäivälehteen". Pelleilyllään he estävät osallistavan julkisuuden synnyn, vievät opettajan huomion, eivät anna muiden viitata. He tekevät yhteiskunnalle saman, minkä kansanedustajat tekevät demokratialle.

Kun kaikki aikamme menee sen osoittamiseen, kuinka erityisiä ja erilaisia olemme, kadotamme Yhteisen. Ilman jaettuja kokemuksia meillä ei ole enää keskusteltavaa, saati kieltä. Kaikeksi onneksi BB:llä on toinen puoli. Big Brother on ohjelma, joka tarjoaa työkaluja päivittäiseen käyttäytymiseen. Lainaamalla sieltä asenteemme, mieliteemme ja kieleemme pystymme kommunikoimaan erityisyyttämme.

En väitä, että se on erityisen kuiva lähde yhteiskunnan ja minuuden ammentamiseen, mutta ei se ehtymätönkään ole.

Kirjoittaja säilyttää päiväkirjaansa kirjoituspöytänsä vasemmalla ylälaatikossa.

Kirjoittaja esittää, että on olemassa.

TAITTAJAN SANANEN

BB kuuluu asioihin, jotka olemme jo hyväksyneet. Se tulee tai menee, eikä maailmamme juurikaan liikahta (ellei puheenjohtajan ole ihan pakko lähteä saunailasta katsomaan sitä). Tämän numeron ulkoasu on inspiroitunut paitsi BB:stä, myös suuresti edesmenneestä Roolipelaaja-lehdestä. Roolipelaaja kaatui nyt syksyllä ryminällä ja suurimmalle osalle täysin yllätyksenä. Taloushuolien ja kannattamattomuuden vuoksi lakkautetut

kansainvälisen tason lehdet jättävät kotimaisiin skeneihinsä ammottavia aukkoja, joita ei välttämättä edes aktiivinen harrastajakunta saa paikatua. Oma lehti voi olla kommunikaatiotyöväylän ja kalenterin lisäksi myös yhteisön oman arvonn tunnus, jotain joka on varmasti olemassa ja ankkuroi uskoa siihen, ettei harrastus katoa yön yli.

Vastaavan tilanteen voimme löytää

keskuudestamme. Kukan kohtalo oli 2008 vaalikokouksessa ja sen jälkeen hiuskarvan varassa. Toimituksen löydyttyä pelattiin, ettei killasta löydy enää kirjoittajia. Silti saimme kasaan uskomattoman elinvoimaisen matkailu- ja vaihtonumeron heti vuoden 2009 alkuun! Kaatuneilla lehdillä ei ollut takanaan yhdistystä, joka tekisi työt ja maksaisi viulut, mutta silti täytyy muistaa, että toiminnalla on muitakin loppuja kuin rahahuolet. ■

<p>klo 11:30, lounaalla...</p> <p>*Käännös: Cewbacca ei jaksa enää, olen syönyt liikaa. En kyllä pysty voittamaan tänä vuonna. Liian hyvät syöjät toisissa killoissa</p> <p>rrggahhharhnnngharrar gggnnnrrrrraahrrnrhrra renhhanhrnnahggngghgn*</p>	<p>myöhemmin illalla...</p> <p>*Käännös: Cewbacca ei jaksa enää, olen juonut liikaa. En kyllä pysty tyhjentämään lompakkoa tänä iltana. Liian halvat hinnat Täffä AB:llä.</p> <p>Rarghrghhhar g...</p>
--	---

aukioloajat:
ma-to: 10:30-16:00
pe: 10:30-15:30

Teknologiföreningen
Otakaari 22
02150 Espoo

osoite: www.taffa.fi
s-posti: info@taffa.fi
puh: 0405918961

Kuka meistä ei olisi ollut joskus halunnut uskottavaa lempinimeä. Big Brother-julkikset saavat omansa yleensä medialta. Nyt Kukka on päättänyt tarjota phukseille tervetuliaislahjana vähintäänkin yhtä hyvät. Jos olet jo vanhempi tieteenharjoittaja, mutta haluaisit oman coolin BB-nimen, älä epäröi ottaa yhteyttä, katsotaan mitä voimme asialle yhdessä tehdä.

Jukka Aalto = BB-Jukka
Ville Airaksinen = BB-Ville
Hannu Arvila = BB-Hannu
Annika Berg = BB-Annika
Tommi Byman = BB-Tommi
Eeva Erkkö = BB-Eeva
Lotta Etto = BB-Lotta
Juho Heino = BB-Juho
Eemeli Hemmi = BB-Eemeli
Anna Herttuainen = BB-Anna
Teemu Hännikäinen =

BB-Teemu
Anna Jääskeläinen = BB-Anna
Elias Jääskinen = BB-Elias
Kaarina Keinänen =
BB-Kaarina
Oliver Kollberg = BB-Oliver
Juuso Koskinen = BB-Juuso
Jaakko Kuurne = BB-Jaakko
Olli Laitio = BB-Olli
Lauri Lankinen = BB-Lauri
Nico Liljestrand = BB-Nico

Anna Lyytikäinen = BB-Anna
Lotta Martikainen = BB-Lotta
Joel Mertanen = BB-Joel
Antti Mäkilä = BB-Antti
Inkeri Niinimäki = BB-Inkeri
Satu Peltola = BB-Satu
Johannes Raunio =
BB-Johannes
Liisa Saileranta = BB-Liisa
Ilkka Salminen = BB-Ilkka
Pekka Siika-aho = BB-Pekka

Tommi Simell = BB-Tommi
Marja Simonen = BB-Marja
Tuulia Talvio = BB-Tuulia
Susanna Tiainen = BB-Susanna
Saara Tuomela = BB-Saara
Sara Vaajoensuu = BB-Sara
Vesa Vahermaa = BB-Vesa
Emil Virkki = BB-Emil ■

Athene 10 Vuotta

10 vuoden odotus palkitaan.
Teos on valmis.
Kansat ovat haltioissaan.

Rajoitettu painos. Tilaa omasi ennakkoon Athenen ilmomasiinassa.
Historiikin julkkarit pe 13.11. klo 19 Polyteekkarimuseolla.